

Postanowienie z dnia 24 lutego 2009 r.

I UZ 35/08

Skarga kasacyjna sporządzona w imieniu strony przez radcę prawnego, lecz podpisana przez stronę i wysłana przez nią do Sądu Najwyższego z załączonym pełnomocnictwem dla radcy prawnego, podlega uzupełnieniu przez wezwanie pełnomocnika do jej podpisania.

Przewodniczący SN Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Beata Gudowska, Jolanta Strusińska-Żukowska.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 lutego 2009 r. sprawy z odwołania Jana D. przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego-Oddziałowi Regionalny w K. o rentę rodzinną, na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 września 2008 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną ubezpieczonego Jana D., gdyż sam ją sporządził, podpisał i wniósł, a nie ma uprawnień z art. 87¹ k.p.c., dlatego skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu pełnomocnik skarżącego wniósł o uchylene postanowienia. Zarzucił, iż zostały spełnione warunki z art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz skarga kasacyjna została sporządzona zgodnie z udzielonym mu pełnomocnictwem i powinien tylko zostać wezwany do jej podpisania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie byłoby uprawnione, gdyby ubezpieczony sam sporządził i wniósł skargę kasacyjną. Wbrew stanowisku Sądu Apelacyjnego nie jest pewne jego stwierdzenie, że skargę kasacyjną sporządził ubezpieczony. Z treści skargi (literalnej) wynika, że sporządził ją jego pełnomocnik radca prawny Tomasz S. Wskazuje na to również załączone do niej jego pełnomocnictwo. Oczywiście wadą wysłanej przez ubezpieczonego do Sądu Najwyższego skargi kasacyjnej jest to, że skargę tę podpisał on sam, a nie ustanowiony pełnomocnik.

Przepis art. 87¹ § 1 k.p.c. i art. 130 § 5 k.p.c. mają zastosowanie, gdy pismo procesowe nie zostało sporządzone przez adwokata lub radcę prawnego. Postępowanie kasacyjne za przedmiot rozpoznania ma zasadniczo kwestie prawne i to tłumaczy wprowadzenie obowiązkowego zastępstwa stron przez fachowych pełnomocników (art. 87¹ k.p.c.). Chodzi wszak o profesjonalny i jurydyczny walor pism procesowych kierowanych do Sądu Najwyższego. Przepis art. 130 § 5 k.p.c. w związku z art. 87¹ k.p.c. nie działa w sposób bezwzględny, gdy „ustawa stanowi inaczej”. Właśnie inaczej ustawa nakazuje traktować skargę kasacyjną, jeżeli ma braki formalne. Gdy skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przewidzianych dla pisma procesowego (nie została podpisana przez pełnomocnika - art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c.), to przewodniczący w sądzie drugiej instancji wzywa skarżącego do usunięcia braków w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi (art. 398⁶ § 1 w związku z art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Dopiero zaniechanie usunięcia braku w terminie powoduje odrzucenie skargi kasacyjnej (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Skarga kasacyjna sporządzona w imieniu strony przez radcę prawnego, lecz podpisana przez stronę i wysłana przez nią do Sądu Najwyższego z załączonym pełnomocnictwem dla radcy prawnego, wymaga wezwania pełnomocnika do jej uzupełnienia przez podpisanie. Podpisanie przez stronę skargi kasacyjnej zamiast przez pełnomocnika, który ją sporządził, nie dyskwalifikuje całkowicie takiej skargi, gdyż nie zmienia oceny, że tylko nie została ona podpisana przez jej autora i jest to brak usuwalny (formalny). Stwierdzenie, że ubezpieczony osobiście wniósł skargę kasacyjną byłoby uprawnione, gdy sam ją sporządził. Należałoby więc rozważyć czy ubezpieczony postąpił nieprawidłowo, gdyż podpisał i wysłał skargę sporządzoną przez jego pełnomocnika. W tej sytuacji wysłanie skargi stanowiło czynność faktyczną, która nie jest równoznaczna z „wniesieniem skargi kasacyjnej” w rozumieniu art. 398⁵ § 1 k.p.c. W przeciwnym razie bezprzedmiotowe byłyby przepisy o usuwaniu braków

formalnych skargi - w tym przypadku o wezwaniu do podpisania skargi przez uprawnionego pełnomocnika, który ją sporządził.

Skarga kasacyjna wyraźnie wskazuje, że sporządził ją fachowy pełnomocnik. Brak jego podpisu stanowi brak formalny, podlegający uzupełnieniu na wezwanie (art. 398⁶ § 1 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Sąd Apelacyjny nie wykazał, na jakiej podstawie stwierdził, że skarga kasacyjna została „sporządzona” przez ubezpieczonego, dlatego co najmniej przedwczesne było jej odrzucenie z tego względu, że została wniesiona przez osobę nieuprawnioną (art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 87¹ § 1 k.p.c.).

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji, stosownie do art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

=====